

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2009/299/WSiSW

z dnia 26 lutego 2009 r.

zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mogłaby komplikować pracę prawników i utrudniać współpracę sądową.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 1 lit. a) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Słowenii, Republiki Francuskiej, Republiki Czeskiej, Królestwa Szwecji, Republiki Słowackiej, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Republiki Federalnej Niemiec ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z wykładnią Europejskiego Trybunału Praw Człowieka prawo oskarżonego do stawienia się osobiście na rozprawie wynika z prawa do rzetelnego procesu sądowego określonego w art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Trybunał orzekł również, że to prawo oskarżonego do stawienia się osobiście na rozprawie nie ma charakteru bezwzględniego oraz że w pewnych okolicznościach oskarżony może z własnej woli zrezygnować – wyraźnie lub w sposób dorozumiany, lecz jednoznaczny – z korzystania z tego prawa.

- (2) Różne decyzje ramowe Rady służące stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do prawomocnych orzeczeń sądowych nie są spójne pod względem traktowania orzeczeń wydawanych w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście. Ta różnorodność

- (3) Rozwiązania przewidziane we wspomnianych decyzjach ramowych nie są zadowalające w przypadku spraw, w których danej osoby nie można było poinformować o postępowaniu. Decyzje ramowe 2005/214/WSiSW w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym ⁽²⁾, 2006/783/WSiSW w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty ⁽³⁾, 2008/909/WSiSW o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾ oraz 2008/947/WSiSW o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych ⁽⁵⁾ pozwalają organowi wykonującemu odmówić wykonania wyroków w takich sprawach. Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽⁶⁾ pozwala organowi wykonującemu zwrócić się do organu wydającego o udzielenie zapewnienia, które jest uznane za wystarczające dla zagwarantowania osobie podlegającej europejskiemu nakazowi aresztowania możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy w wydającym państwie członkowskim oraz możliwości obecności podczas wydawania wyroku. Ocena tego, czy takie zapewnienie jest wystarczające, należy do organu wykonującego, dlatego też trudno dokładnie przewidzieć, w jakim przypadku może dojść do odmowy wykonania.

⁽²⁾ Decyzja ramowa z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

⁽³⁾ Decyzja ramowa z dnia 6 października 2006 r. (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59).

⁽⁴⁾ Decyzja ramowa z dnia 27 listopada 2008 r. (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27).

⁽⁵⁾ Decyzja ramowa z dnia 27 listopada 2008 r. (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102).

⁽⁶⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 26.2.2008, s. 1.

- (4) Należy zatem określić jasne i wspólne podstawy nieuznawania orzeczeń wydanych w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście. Niniejsza decyzja ramowa służy doprecyzowaniu określenia takich wspólnych podstaw dających organowi wykonującemu możliwość wykonania orzeczenia mimo nieobecności danej osoby na rozprawie przy pełnym poszanowaniu prawa tej osoby do obrony. Niniejsza decyzja ramowa nie ma na celu regulowania form ani metod, w tym wymogów proceduralnych, stosowanych do osiągnięcia celów w niej określonych; są one regulowane prawem krajowym państw członkowskich.
- (5) Takie zmiany wymagają modyfikacji obowiązujących decyzji ramowych, które przewidują stosowanie zasady wzajemnego uznawania do prawomocnych orzeczeń sądowych. Nowe przepisy powinny również stanowić podstawę przyszłych aktów prawnych w tej dziedzinie.
- (6) Przepisy niniejszej decyzji ramowej zmieniającej inne decyzje ramowe określają warunki, w jakich nie należy odmawiać uznania i wykonania orzeczenia wydanego w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście. Są to warunki alternatywne; jeżeli spełniony jest jeden z nich, organ wydający – wypełniając odpowiednią część europejskiego nakazu aresztowania lub odpowiednie zaświadczenie na podstawie pozostałych decyzji ramowych – udziela zapewnienia, że wymogi zostały lub zostaną spełnione, co powinno być wystarczające do celów wykonania orzeczenia na podstawie zasady wzajemnego uznawania.
- (7) Nie należy odmawiać uznania i wykonania orzeczenia wydanego w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście, jeżeli osoba ta została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, albo jeżeli dana osoba inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że dana osoba wiedziała o wyznaczonej rozprawie. W takiej sytuacji zakłada się, że dana osoba powinna była otrzymać odnośną informację „w odpowiednim czasie”, czyli wystarczająco wcześnie, by móc uczestniczyć w rozprawie i skutecznie skorzystać z prawa do obrony.
- (8) Prawo do rzetelnego procesu sądowego jest gwarantowane przez Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z wykładnią Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Prawo to obejmuje prawo danej osoby do stawienia się osobiście na rozprawie. W celu korzystania z tego prawa dana osoba musi wiedzieć o wyznaczonej rozprawie. Na mocy niniejszej decyzji ramowej każde państwo członkowskie zapewnia zgodnie z prawem krajowym, by dana osoba dowiedziała się o rozprawie, oczywiście w sposób spełniający wymogi wspomnianej konwencji. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, decydując o tym, czy sposób przekazania informacji wystarcza, by dana osoba dowiedziała się o rozprawie, szczególną uwagę można byłoby w stosownych przypadkach zwrócić także na starania danej osoby o uzyskanie skierowanych do niej informacji.
- (9) Z przyczyn praktycznych wyznaczony termin rozprawy może wstępnie objąć kilka dat w krótkim przedziale czasowym.
- (10) Nie należy odmawiać uznania i wykonania orzeczenia wydanego w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście, jeżeli osoby tej – poinformowanej o wyznaczonej rozprawie – bronił obrońca, któremu udzieliła ona pełnomocnictwa; dzięki temu zapewniona jest rzetelność i skuteczność pomocy prawnej. W takiej sytuacji nie powinno mieć znaczenia, czy obrońca został wybrany, wyznaczony i opłacony przez daną osobę, czy też obrońca ten został wyznaczony i opłacony przez państwo, o ile dana osoba świadomie podjęła decyzję o tym, że będzie ją reprezentował obrońca, a sama nie stawia się na rozprawie osobiście. Wyznaczenie obrońcy i powiązane z tym kwestie są regulowane prawem krajowym.
- (11) Wspólne rozwiązania dotyczące podstaw nieuznawania przewidzianych w odnośnych obowiązujących decyzjach ramowych powinny uwzględniać różnorodne sytuacje co do prawa danej osoby, by wystąpić o ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyć odwołanie. Takie ponowne rozpoznanie sprawy lub złożenie odwołania służy zagwarantowaniu prawa do obrony i spełnia następujące warunki: dana osoba ma prawo być obecna na rozprawie, sprawa zostaje ponownie rozpoznana pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz postępowanie może prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia.
- (12) Prawo do wystąpienia o ponowne rozpoznanie sprawy lub do złożenia odwołania powinno być gwarantowane, gdy orzeczenie już zostało doręczone, a także – w przypadku europejskiego nakazu aresztowania – gdy nie zostało jeszcze doręczone, ale zostanie bezzwłocznie doręczone po przekazaniu danej osoby. Ten ostatni przypadek odnosi się do sytuacji, w której organom nie udało się skontaktować z daną osobą, w szczególności dlatego, że próbowała ona uniknąć wymiaru sprawiedliwości.

(13) Jeżeli europejski nakaz aresztowania został wydany z myślą o wykonaniu kary pozbawienia wolności lub zastosowaniu środka zabezpieczającego, a dana osoba nie otrzymała wcześniej żadnej urzędowej informacji o prowadzonym przeciwko niej postępowaniu karnym, ani nie doręczono odnośnego wyroku, powinna ona otrzymać – jedynie tytułem informacji, na wniosek skierowany do państwa wykonującego nakaz – kopię wyroku. W stosownych przypadkach organy sądowe wydające i wykonujące nakaz powinny przeprowadzić wzajemne konsultacje co do konieczności i ewentualnej możliwości, by danej osobie dostarczyć tłumaczenie wyroku lub jego istotnych fragmentów na język dla tej osoby zrozumiały. Takie dostarczenie wyroku nie powinno opóźniać ani procedury przekazywania danej osoby, ani decyzji o wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania.

(14) Niniejsza decyzja ramowa ogranicza się do doprecyzowania określenia podstaw nieuznawania w aktach prawnych służących stosowaniu zasady wzajemnego uznawania. Dlatego zakres przepisów, takich jak przepisy dotyczące prawa do wystąpienia o ponowne rozpoznanie sprawy, ogranicza się do sprecyzowania wspomnianych podstaw nieuznawania. Przepisy te nie mają na celu harmonizacji przepisów krajowych. Niniejsza decyzja ramowa pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych aktów prawnych Unii Europejskiej służących zbliżeniu ustawodawstw państw członkowskich w dziedzinie prawa karnego.

(15) Podstawy nieuznawania są fakultatywne. Jednak swoboda państw członkowskich w transponowaniu tych podstaw do prawa krajowego jest ograniczona w szczególności koniecznością zagwarantowania prawa do rzetelnego procesu sądowego, z uwzględnieniem ogólnego celu niniejszej decyzji ramowej, którym jest wzmocnienie procesowych praw osób i ułatwienie współpracy sądowej w sprawach karnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Cele i zakres zastosowania

1. Niniejsza decyzja ramowa ma na celu wzmocnienie praw procesowych osób, wobec których toczy się postępowanie karne, ułatwienie współpracy sądowej w sprawach karnych, a w szczególności usprawnienie wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych przez państwa członkowskie.

2. Niniejsza decyzja ramowa nie powoduje zmiany obowiązku przestrzegania praw podstawowych i podstawowych zasad prawa zawartych w art. 6 Traktatu, w tym prawa do obrony przysługującego osobom, wobec których toczy się postępowanie karne, ani nie powoduje zmiany żadnych obowiązków spoczywających w tym względzie na organach sądowych.

3. Niniejsza decyzja ramowa ustanawia wspólne zasady uznawania lub wykonywania w jednym państwie członkowskim (wykonującym państwie członkowskim) orzeczeń sądowych wydanych w innym państwie członkowskim (wydającym państwie członkowskim) w wyniku postępowania, podczas którego dana osoba nie była obecna, zgodnie z przepisami art. 5 pkt 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, art. 7 ust. 2 lit. g) decyzji ramowej 2005/214/WSiSW, art. 8 ust. 2 lit. e) decyzji ramowej 2006/783/WSiSW, art. 9 ust. 1 lit. i) decyzji ramowej 2008/909/WSiSW oraz art. 11 ust. 1 lit. h) decyzji ramowej 2008/947/WSiSW.

Artykuł 2

Zmiany w decyzji ramowej 2002/584/WSiSW

W decyzji ramowej 2002/584/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Decyzje wydane w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście

1. Organ sądowy wykonujący może także odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego z myślą o wykonaniu kary pozbawienia wolności lub zastosowaniu środka zabezpieczającego, jeżeli dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie, chyba że w europejskim nakazie aresztowania stwierdza się, że dana osoba, zgodnie z dalszymi wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym wydającego państwa członkowskiego:

a) w odpowiednim terminie:

(i) została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, albo inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie;

oraz

(ii) została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;

albo

b) wiedząc o wyznaczonej rozprawie, udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez daną osobę albo przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił jej na rozprawie;

albo

c) po doręczeniu jej orzeczenia i wyraźnym pouczeniu o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia:

(i) wyrażnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia;
lub

(ii) w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;

albo

d) orzeczenie nie zostało jej doręczone osobiście, ale:

(i) zostanie jej bezzwłocznie doręczone osobiście po jej przekazaniu oraz zostanie wyraźnie pouczone o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia;

oraz

(ii) zostanie poinformowana o terminie, w którym musi wystąpić o takie ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyć odwołanie, jak wspomniano w odnośnym europejskim nakazie aresztowania.

2. Jeżeli europejski nakaz aresztowania został wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub zastoso-

wania środka zabezpieczającego na warunkach określonych w ust. 1 lit. d), a dana osoba nie otrzymała wcześniej żadnej urzędowej informacji o prowadzonym przeciwko niej postępowaniu karnym, może ona, po otrzymaniu informacji o treści europejskiego nakazu aresztowania, wystąpić o kopię wyroku, zanim zostanie ona przekazana. Natychmiast po otrzymaniu przez organ wydający informacji o tym żądaniu, dostarcza on poszukiwanej osobie odpis wyroku za pośrednictwem organu wykonującego. Żądanie poszukiwanej osoby nie powinno opóźniać ani procedury jej przekazywania, ani decyzji o wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania. Wyrok jest dostarczany danej osobie jedynie tytułem informacji; dostarczenie go nie stanowi formalnego doręczenia wyroku, ani nie uruchamia biegu żadnych terminów mających zastosowanie w przypadku wystąpienia o ponowne rozpoznanie sprawy lub złożenia odwołania.

3. Jeżeli dana osoba zostaje wydana na warunkach określonych w ust. 1 lit. d) i jeżeli wystąpiła ona o ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyła odwołanie, to do czasu zakończenia tych postępowań, zasadność zatrzymania tej osoby w oczekiwaniu na ponowne rozpoznanie sprawy lub postępowanie odwoławcze podlega weryfikacji zgodnie z prawem wydającego państwa członkowskiego – w regularnych odstępach czasu albo na wniosek tej osoby. Weryfikacji takiej dokonuje się zwłaszcza pod kątem możliwości zawieszenia lub przerwania zatrzymania. Ponowne rozpoznanie sprawy lub postępowanie odwoławcze rozpoczynają się w odpowiednim terminie po przekazaniu danej osoby.”;

2) w art. 5 skreśla się ust. 1;

3) część d) załącznika („EUROPEJSKI NAKAZ ARESZTOWANIA”) otrzymuje brzmienie:

„d) Proszę wskazać, czy osoba, której dotyczy wnioski, stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie:

1. ☐ Tak, osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
2. ☐ Nie, osoba ta nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
3. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 2, proszę wskazać, która z poniższych okoliczności zachodzi:

☐ 3.1a. osoba ta została wezwana osobiście w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i tym samym była poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;

LUB

☐ 3.1b. osoba ta nie została wezwana osobiście, lecz inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie, w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała ona o wyznaczonej rozprawie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.2 wiedząc o wyznaczonej rozprawie, osoba ta udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez nią lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.3 osobie tej doręczono orzeczenie w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i wyraźnie pouczone ją o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznania sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, oraz

☐ osoba ta wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

LUB

- ☐ osoba ta w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;

LUB

- ☐ 3.4. osobie tej nie doręczono orzeczenia osobiście, ale
- orzeczenie zostanie jej doręczone osobiście bezzwłocznie po jej przekazaniu, oraz
 - wraz z doręczeniem orzeczenia osoba ta zostanie wyraźnie pouczone o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznania sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, oraz
 - osoba ta zostanie poinformowana o terminie, w którym musi wystąpić o takie ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyć odwołanie, a który wynosi ... dni.

4. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 3.1b, 3.2 lub 3.3 powyżej, proszę podać, w jaki sposób odnośny warunek został spełniony:

.....
.....”

Artykuł 3

Zmiany w decyzji ramowej 2005/214/WSiSW

W decyzji ramowej 2005/214/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) według zaświadczenia określonego w art. 4 dana osoba – w przypadku procedury pisemnej – nie została, wbrew prawu państwa wydającego, poinformowana osobiście ani za pośrednictwem pełnomocnika właściwego zgodnie z prawem krajowym o swoim prawie do zakwestionowania sprawy ani o terminie skorzystania z takiego środka prawnego”;

- b) dodaje się lit. i) oraz j) w brzmieniu:

„i) według zaświadczenia określonego w art. 4 dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie, chyba że w zaświadczeniu stwierdza się, że dana osoba zgodnie z dalszymi wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa wydającego:

(i) w odpowiednim terminie:

— została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, albo inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie,

oraz

— została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;

albo

(ii) wiedząc o wyznaczonej rozprawie, udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez daną osobę lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

albo

(iii) po doręczeniu jej orzeczenia i wyraźnym pouczeniu o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia:

— wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

lub

— nie wystąpiła w ustawowym terminie o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;

j) według zaświadczenia określonego w art. 4 dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, chyba że w zaświadczeniu stwierdza się, że osoba ta, po otrzymaniu wyraźnej informacji o postępowaniu i o możliwości osobistego stawienia się na rozprawie, wyraźnie oświadczyła, że nie zamierza korzystać z prawa do ustnego przesłuchania, i wyraźnie zaznaczyła, że nie kwestionuje sprawy.”;

2) artykuł 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 lit. c), g), i) oraz j), właściwy organ w państwie wykonującym przed podjęciem decyzji o nieuznaniu i niewykonaniu orzeczenia w całości lub w części, zasięga wszelkimi odpowiednimi sposobami opinii właściwego organu w państwie wydającym, a w stosownych przypadkach występuje do niego o niezwłoczne dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.”;

3) część h) pkt 3 załącznika („ZAŚWIADCZENIE”) otrzymuje brzmienie:

„3. Proszę wskazać, czy dana osoba stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie:

1. ☐ Tak, osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
2. ☐ Nie, osoba ta nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
3. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 2, proszę wskazać, która z poniższych okoliczności zachodzi:

- ☐ 3.1a. osoba ta została wezwana osobiście w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i tym samym była poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.1b. osoba ta nie została wezwana osobiście, lecz inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie, w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała ona o wyznaczonej rozprawie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.2. wiedząc o wyznaczonej rozprawie, osoba ta udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez nią lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.3. osobie tej doręczono orzeczenie w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i wyraźnie pouczone ją o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylecia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, oraz

☐ osoba ta wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

LUB

☐ osoba ta w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;

LUB

- ☐ 3.4. osoba ta, po otrzymaniu wyraźnej informacji o postępowaniu i o możliwości osobistego stawienia się na rozprawie, wyraźnie oświadczyła, że nie zamierza korzystać z prawa do ustnego przesłuchania, i wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje sprawy.

4. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 3.1b, 3.2 lub 3.3 powyżej, proszę podać, w jaki sposób odnośny warunek został spełniony:

.....
”

Artykuł 4

Zmiany w decyzji ramowej 2006/783/WSiSW

W decyzji ramowej 2006/783/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) według zaświadczenia określonego w art. 4 ust. 2 dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty, chyba że w zaświadczeniu stwierdza się, że dana osoba zgodnie z dalszymi wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa wydającego:

- (i) w odpowiednim terminie:

— została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty, albo inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie,

oraz

- została poinformowana, że nakaz konfiskaty może zostać wydany, jeżeli nie stawia się ona na rozprawie;

albo

- (ii) wiedząc o wyznaczonej rozprawie, udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez daną osobę lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

albo

- (iii) po doręczeniu jej nakazu konfiskaty i wyraźnym pouczeniu o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia:

- wyraźnie oznajmiła, że nie kwestionuje nakazu konfiskaty,

lub

- nie wystąpiła w ustawowym terminie o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania”;

2) część j) załącznika („ZAŚWIADCZENIE”) otrzymuje brzmienie:

„j) Postępowanie, w wyniku którego wydano nakaz konfiskaty:

Proszę wskazać, czy dana osoba stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty:

1. ☐ Tak, osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty.
2. ☐ Nie, osoba ta nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty.
3. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 2, proszę wskazać, która z poniższych okoliczności zachodzi:

- ☐ 3.1a. osoba ta została wezwana osobiście w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i tym samym była poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawia się ona na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.1b. osoba ta nie została wezwana osobiście, lecz inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano nakaz konfiskaty, w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała ona o wyznaczonej rozprawie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawia się ona na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.2. wiedząc o wyznaczonej rozprawie, osoba ta udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez nią lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.3. osobie tej doręczono nakaz konfiskaty w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i wyraźnie pouczone ją o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, oraz

☐ osoba ta wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

LUB

☐ osoba ta w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;

4. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 3.1b, 3.2 lub 3.3 powyżej, proszę podać, w jaki sposób odnośny warunek został spełniony:

.....
.....”

Artykuł 5

Zmiany w decyzji ramowej 2008/909/WSiSW

W decyzji ramowej 2008/909/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 1 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) według zaświadczenia określonego w art. 4 dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie, chyba że w zaświadczeniu stwierdza się, że dana osoba zgodnie z dalszymi wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa wydającego nakaz:

- (i) w odpowiednim terminie:

— została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, albo inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie,

oraz

— została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się ona na rozprawie;

albo

- (ii) wiedząc o wyznaczonej rozprawie, udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez daną osobę lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

albo

- (iii) po doręczeniu jej orzeczenia i wyraźnym pouczeniu o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia:

— wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

lub

— nie wystąpiła w ustawowym terminie o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania.”;

2) część i) pkt 1 załącznika I („ZAŚWIADCZENIE”) otrzymuje brzmienie:

„1. Proszę wskazać, czy dana osoba stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie:

1. ☐ Tak, osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
2. ☐ Nie, osoba ta nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
3. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 2, proszę wskazać, która z poniższych okoliczności zachodzi:

- ☐ 3.1a osoba ta została wezwana osobiście w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i tym samym była poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się ona na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.1b osoba ta nie została wezwana osobiście, lecz inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie, w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała ona o wyznaczonej rozprawie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się ona na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.2 wiedząc o wyznaczonej rozprawie, osoba ta udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez nią lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.3 osobie tej doręczono orzeczenie w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i wyraźnie pouczone ją o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, oraz

- ☐ osoba ta wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia;

LUB

- ☐ osoba ta w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;

4. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 3.1b, 3.2 lub 3.3 powyżej, proszę podać, w jaki sposób odnośny warunek został spełniony:

.....
.....”

Artykuł 6

Zmiany w decyzji ramowej 2008/947/WSiSW

W decyzji ramowej 2008/947/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) według zaświadczenia określonego w art. 6 dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie, chyba że w zaświadczeniu stwierdza się, że dana osoba zgodnie z dalszymi wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa wydającego nakaz:

(i) w odpowiednim terminie:

— została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, albo inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie,

oraz

— została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawia się ona na rozprawie;

albo

(ii) wiedząc o wyznaczonej rozprawie, udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez daną osobę lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

albo

(iii) po doręczeniu jej orzeczenia i wyraźnym pouczeniu o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia:

— wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

lub

— nie wystąpiła w ustawowym terminie o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania.”;

2) część h) załącznika I („ZAŚWIADCZENIE”) otrzymuje brzmienie:

„h) Proszę wskazać, czy osoba, której dotyczy wnioszek, stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie:

1. ☐ Tak, osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
2. ☐ Nie, osoba ta nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
3. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 2, proszę wskazać, która z poniższych okoliczności zachodzi:

☐ 3.1a. osoba ta została wezwana osobiście w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i tym samym była poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawia się ona na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.1b. osoba ta nie została wezwana osobiście, lecz inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie, w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała ona o wyznaczonej rozprawie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się ona na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.2. wiedząc o wyznaczonej rozprawie, osoba ta udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez nią lub przez państwo do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten faktycznie bronił ją na rozprawie;

LUB

- ☐ 3.3. osobie tej doręczono orzeczenie w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i wyraźnie pouczone ją o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy pod względem merytorycznym i z uwzględnieniem nowych dowodów oraz które mogą prowadzić do uchylecia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, oraz

- ☐ osoba ta wyraźnie oświadczyła, że nie kwestionuje orzeczenia,

LUB

- ☐ osoba ta w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania.

4. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 3.1b, 3.2 lub 3.3 powyżej, proszę podać, w jaki sposób odnośny warunek został spełniony:

.....
 ”

Artykuł 7

Terytorialny zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do Gibraltaru.

Artykuł 8

Wykonanie i przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie podejmują do dnia 28 marca 2011 r. niezbędne działania w celu wykonania niniejszej decyzji ramowej.

2. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie od dnia określonego w ust. 1.

3. Jeżeli przy okazji przyjęcia niniejszej decyzji ramowej państwo członkowskie oświadczyło, że ma istotne podstawy, by sądzić, iż nie będzie w stanie wykonać przepisów niniejszej decyzji ramowej w terminie określonym w ust. 1, to najpóźniej od dnia 1 stycznia 2014 r. niniejsza decyzja ramowa ma zastosowania do uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie przez właściwe organy tego państwa członkowskiego. Każde inne państwo członkowskie może zażądać, aby państwo członkowskie, które złożyło takie oświadczenie, stosowało odnośne przepisy decyzji ramowej, o których mowa w art. 2, 3, 4, 5 i 6, w ich pierwotnie przyjętej wersji w odniesieniu do uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie przez wspomniane inne państwo członkowskie.

4. Przed terminami określonymi w ust. 1 i 3 odnośne przepisy decyzji ramowej, o których mowa w art. 2, 3, 4, 5, i 6, obowiązują nadal w swojej pierwotnie przyjętej wersji.

5. Oświadczenie złożone zgodnie z ust. 3 zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Może zostać wycofane w dowolnym momencie.

6. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz Sekretariatowi Generalnemu Rady tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 9

Przegląd

1. Do 28 marca 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich zgodnie z art. 8 ust. 6.

2. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Rada ocenia:

a) zakres, w jakim państwa członkowskie podjęły środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji ramowej; oraz

b) stosowanie niniejszej decyzji ramowej.

3. Do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w niezbędnych przypadkach wnioski legislacyjne.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

I. LANGER

Przewodniczący
